

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci

žalobkyně: O. H.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 3. 2024, č. j. X, o invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 20. 3. 2024, č. j. X, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný zúčastník nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaná rozhodnutím ze dne 15. 11. 2023, č. j. X (dále také jen „*prvostupňové rozhodnutí*“), snížila žalobkyni od 18. 12. 2023 výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně podle § 56 odst. 1 písm. e) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zdp*“ nebo „*zákon o důchodovém pojištění*“) s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Trutnov ze dne 27. 9. 2023 (dále jen „*OSSZ*“) je žalobkyně od 27. 9. 2023 invalidní pro invaliditu druhého stupně, neboť z důvodu dlouhodobě

nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 50% a nadále nesplňuje podmínku invalidity třetího stupně ve smyslu § 39 odst. 2 písm. c) zdp, tj. pokles pracovní schopnosti nejméně o 70 %.

2. Rozhodnutím ze dne 20. 3. 2024, č. j. X (dále také jen „*napadené rozhodnutí*“), žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své prvostupňové rozhodnutí. V odůvodnění rozhodnutí uvedla, že přezkoumala prvostupňové rozhodnutí v celém rozsahu včetně rozsahu uplatněných námitek, posoudila invaliditu žalobkyně a v tomto směru odkázala na posudek o invaliditě vypracovaný dne 28. 2. 2024 Institutem posuzování zdravotního stavu (dále jen „*posudek IPZS*“), dle kterého je žalobkyně invalidní pro invaliditu druhého stupně dle § 9 odst. 2 písm. b) zdp. Konečná míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně byla tímto posudkem o invaliditě stanovena rovněž ve výši 50 %. Žalovaná v rozhodnutí vyjmenovala k jakým skutkovým zjištěním lékař IPZS dospěl (uveden diagnostický souhrn onemocnění žalobkyně: chronický polytopní bolestivý páteřní syndrom; stav po extirpaci objemného lipomu v hýžděové oblasti v roce 2002 s následnou deformací gluteální oblasti; těžká (morbidní) obezita alimentární, BMI 45; degenerativní změny kyčelních kloubů, lymfodém dolních končetin; stav po tromboflebitidě levé dolní končetiny v návaznosti na úraz kotníku; hypertenze na medikaci, diabetes mellitus II. typu, diabetická polyneuropatie a další zdravotní postižení) se závěrem, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v **kapitole XIII** (postižení svalové a kosterní soustavy), **oddílu E** (dorzopatie a spondylopatie), **položce 1c** (bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének - se středně těžkým funkčním postižením) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*vyhláška č. 359/2009 Sb.*“) pro které lékař ČSSZ stanovil míru poklesu pracovní schopnosti v rámci daného rozpětí (30-40%) na horní hranici 40%. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu tuto hodnotu podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšil o 10 % na celkových **50 %**. Takto stanovená míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá invaliditě druhého stupně ve smyslu § 39 odst. 2 písm. b) zdp.
3. K námitkám žalobkyně, která nesouhlasila s posouzením svého zdravotního stavu, žalovaná uvedla, že rozhodující příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je chronický bolestivý polytopní páteřní syndrom. Uvedené zdravotní postižení zhodnotil lékař IPZS (včetně nálezů doložených k námitkám) jako středně těžké postižení. Zdravotní stav odpovídá invaliditě druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zdp. Proto byly námitky jako nedůvodné zamítnuty.

II. Obsah žaloby

4. V podané žalobě žalobkyně namítala nesprávnost a nezákonnost napadeného rozhodnutí, které považuje za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů jednak pro opomenuté důkazy a nepřezkoumatelnost závěrů žalované. Uvedla, že k posudku IPZS, vyhotoveného v rámci námitkového řízení, se vyjádřila nesouhlasně a navrhla doplnění dokazování s ohledem na vyjádření některých odborných lékařů (lékařská zpráva ze dne 15. 3. 2024 - MUDr. P. F., primář neurologické ambulance Oblastní nemocnice v Trutnově, který navrhl další vyšetření žalobkyně na magnetické rezonanci z důvodu progresu onemocnění) a dále požadovala osobní vyšetření posudkovým lékařem. Žalovaná však neprovedla navržené důkazy a ani neodůvodnila, z jakého důvodu nemohou přinést nic nového, ale ani se nezabývala vyjádřením žalobkyně. Uvedený postup má za rozporný s konstantní

judikaturou Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu, která jej označuje za tzv. opomenutý důkaz, přičemž Ústavní soud dochází k závěrům, že opomenutý důkaz představuje tak závažnou vadu rozhodnutí, resp. řízení, které představuje porušení čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, tedy porušení práva na spravedlivý proces (viz například nálezy Ústavního soudu ze dne 23. 6. 2015, sp. zn. II. ÚS 2067/14).

5. Z napadeného rozhodnutí dle názoru žalobkyně není zcela patrné, z jakého důvodu došla žalovaná k závěru zařazení procentní míry poklesu pracovní schopnosti právě do položky 1c oddílu E kapitoly XIII přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. Žalobkyně se domnívá, a uvedla to i ve svých námitkách a následně ve vyjádření k posudku IPZS, že by její stav měl být zařazen spíše do položky 1d stejného oddílu a kapitoly. Rozdílem mezi těmito položkami je pouze to, zda je zdravotní postižení posuzováno jako středně těžké nebo těžké. Z napadeného rozhodnutí, ani z posudku o invaliditě však dle žalobkyně tento závěr jednoznačně nevyplývá. Zejména pak není zřejmé, proč je zdravotní stav oproti zdravotním zprávám zlehčován, kdy v řadě zpráv je stav uváděn jako těžký, nikoliv středně těžký.
6. Konečně namítá nesprávné posouzení skutkového stavu věci. Žalobkyně má za to, že její zdravotní stav byl v posudku zlehčován oproti doloženým zprávám, její zdravotní stav se nezlepšil, naopak se zhoršuje. Potíže s hybností pravé dolní končetiny jsou dlouhodobé, trvající nepřetržitě od roku 2002, s postupným zhoršováním. Nyní se může pohybovat pouze s pomocí rollátoru, dříve využívala francouzské hole. Trpí bolestmi, pro které má vystavený recept na léky s obsahem opioidů. Trpí i celou řadou dalších významných onemocnění, aktuálně např. chronickými krvavými průjmy a bolestí břicha (ulcerózní kolitida). Při takových obtížích si lze velmi těžko představit výkon práce, byť jen ve zkráceném režimu. Žalobkyně si ani nedovede představit cestu do zaměstnání, natož výkon práce. Nelze také dle zákona o důchodovém pojištění odhlédnout od její původní profese, což je zahradnice.
7. Ze všech uvedených důvodů považuje žalobkyně závěry žalované za nesprávné. Navrhla proto, aby soud napadené rozhodnutí i jemu předcházející rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

8. Žalovaná ve svém vyjádření zopakovala předmět řízení a na věc dopadající právní úpravu, setrvala na správnosti napadeného rozhodnutí. Uvedla, že v daném řízení bylo posudkem lékaře OSSZ a posudkem lékaře IPZS prokázáno, že žalobkyně již není invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale je invalidní pro invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zdp. Uvedla, že napadené rozhodnutí vychází z dostatečně objektivně zjištěného skutkového stavu a je i v souladu se zákonem. Navrhla k důkazu vyhotovení posudku u příslušné posudkové komise MPSV ČR, která je povolána k posouzení zdravotního stavu pojištěnců a míry poklesu pracovní schopnosti pro účely přezkumného soudního řízení. Pro případ, že tímto posudkem nebude uznána pokračující invalidita třetího stupně, navrhla zamítnutí žaloby.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

9. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě rozhodl při jednání.

10. V přezkumném řízení soud konstatoval z lékařské dokumentace OSSZ Trutnov posudek o zdravotním stavu žalobkyně ze dne 27. 9. 2023, v němž po uvedení diagnostického souhrnu onemocnění žalobkyně a odborných lékařských nálezů, z nichž bylo při posouzení jejího zdravotního stavu vycházeno, byl učiněn lékařem OSSZ závěr, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně je zdravotní postižení uvedené v kapitole **XIII, oddílu E, položce 1c** přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míru poklesu pracovní schopnosti lékař stanovil dle uvedené položky (30-40%) na horní hranici 40%, kterou vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšil o 10% na celkových **50%**. Dle učiněného závěru je žalobkyně invalidní pro invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zdp.
11. Na základě uvedeného posouzení žalovaná vydala prvostupňové rozhodnutí, proti kterému podala žalobkyně námitky.
12. V rámci námitkového řízení byl dne 28. 2. 2024 lékařem IPZS vypracován posudek o invaliditě (viz bod I. tohoto rozsudku), který byl podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí.
13. V projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále také jen „PK MPSV“ nebo „posudková komise MPSV“ či jen „posudková komise“), jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.
14. Z těchto důvodů požádal krajský soud PK MPSV s pracovištěm v Hradci Králové o vypracování posudku o zdravotním stavu žalobkyně a stanovení stupně invalidity k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek byl vyhotoven po jednání posudkové komise konaném dne 2. 10. 2024 za přítomnosti žalobkyně. PK MPSV zasedala v řádném složení za účasti odborného lékaře z oboru neurologie, zdravotní stav žalobkyně hodnotila na podkladě spisové dokumentace OSSZ, spisové dokumentace IPZS a odborných lékařských nálezů v nich obsažených, na podkladě zdravotnické dokumentace od ošetřujícího praktického lékaře, lékařských nálezů doložených žalobkyní k námitkám, jednání posudkové komise a k žalobě, a na základě vlastních poznatků. Při jednání komise byla žalobkyně přešetřena odborným neurologem.
15. Po vyhodnocení všech rozhodných skutečností stanovila PK MPSV za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně těžký polytopní vertebrogenní algický syndrom při těžkých degenerativních změnách páteře s těžkou poruchou mobility (smíšené etiologie). Míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně stanovila podle **kapitoly XIII, oddílu E, položky 1d** přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. na **70 %**. Uvedla, že horní hranici procentního rozpětí (50-70 %) zvolila vzhledem k těžkému funkčnímu postižení při základní diagnóze. Dále uvedla, že míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 citované vyhlášky se nemění a že další zdravotní postižení nezpůsobují samostatně větší pokles pracovní schopnosti než rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. K datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 2 písm. c) zdp, nadále šlo o invaliditu třetího stupně. V posudkovém zhodnocení PK MPSV odůvodnila stanovenou rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s tím, že není schopna chůze bez opory. Dále uvedla, že v mobilitě je současně omezena

- v důsledku operace obrovského lipomu pravé hýždě a degenerativními změnami kyčelních kloubů s funkčním postižením. Posudková komise podrobně popsala zdravotní stav žalobkyně za posledních 10 let do současnosti na podkladě relevantních lékařských nálezů (viz strany 4-8 posudku) a odůvodnila, proč dospěla k rozdílnému závěru od lékaře OSSZ a lékaře IPZS. Uzavřela, že na základě poznatků lékařské vědy, dynamiky vývoje zdravotního stavu žalobkyně a posudkově významných skutečností nelze předpokládat zlepšení funkčních schopností, a proto nestanovuje kontrolní lékařskou prohlídku.
16. Při jednání soudu zástupce žalobkyně setrval na podané žalobě. Ztotožnil se se závěry posudku PK MPSV ze dne 2. 10. 2024, navrhl zrušení napadeného rozhodnutí, náklady řízení nežádal. Pověřená pracovnice žalované s ohledem na závěry posudku PK MPSV ponechala konečné rozhodnutí na úvaze soudu.
 17. Krajský soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu i s důkazy provedenými v řízení před správním orgánem (§ 77 odst. 2 s. ř. s.) a po provedeném dokazování v návaznosti na příslušná zákonná ustanovení dospěl k závěru, že **žaloba je důvodná**.
 18. Podle ustanovení § 39 odst. 1 zdp je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. V odstavci (2) citovaného ustanovení je uvedeno, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
 19. Za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se považuje zdravotní stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významné pro jeho pracovní schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než 1 rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než 1 rok (§ 26 zdp).
 20. Podle ustanovení § 39 odst. 4 zdp se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
 21. Procentní míry poklesu pracovní schopnosti jsou uvedeny v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje se posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity).
 22. Podle ustanovení § 2 odst. 1 cit. vyhlášky je pro stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti nutné určit zdravotní postižení, která jsou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, a jejich vliv na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.
 23. Je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní

míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (odst. 3 cit. ustanovení).

24. V § 3 citované vyhlášky se uvádí: (1) V případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (2) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (3) Zvýšení horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti podle odstavců 1 a 2 nesmí v úhrnu převýšit 10 procentních bodů.
25. Rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na lékařském odborném posouzení. Posuzování míry poklesu pracovní schopnosti je otázkou medicínskou a soud si o této otázce nemůže učinit úsudek sám, neboť nemá odborné medicínské znalosti (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2017, č. j. 8 Ads 180/2016 – 50, všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz). V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20, se uvádí: „*správní soud sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, správní soud v řízení o správní žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity a změny jejího stupně, resp. v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise, o němž se opírá správní rozhodnutí, je úplný a přesvědčivý (test úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku), případně – namítal-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (test řádného složení posudkové komise).*“
26. Napadeným rozhodnutím ve spojení s prvostupňovým rozhodnutím došlo ke snížení výše invalidního důchodu žalobkyně ze třetího na druhý stupeň z důvodu zjištěné míry poklesu pracovní schopnosti o 50 %. V řízení před krajským soudem bylo posudkem PK MPSV s pracovištěm v Hradci Králové ze dne 2. 10. 2024 prokázáno, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí (20. 3. 2024) nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně ve smyslu § 39 odst. 2 písm. c) zdp, tj. bez přerušení. Konečná míra poklesu pracovní schopnosti byla uvedeným posudkem stanovena ve výši 70 %, což odpovídá invaliditě třetího stupně. Soud proto své konečné rozhodnutí opírá o závěry posudku PK MPSV, který se liší od posouzení provedeného lékařem OSSZ i lékařem IPZS v námitkovém řízení, z nichž žalovaná vycházela při svém rozhodování. Posudek PK MPSV tak jak je shrnut výše, soud považuje za objektivní a přesvědčivý, tento plně dostal požadavkům vyjádřeným ve výše citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu, obsahuje obsáhlou analýzu zdravotního stavu žalobkyně, určení rozhodujícího zdravotního postižení na podkladě odborných nálezů a rovněž náležité odůvodnění posudkového závěru o tom, že zdravotní stav žalobkyně je závažný a neumožňuje jí výkon výdělečné činnosti (viz výše).

27. Podle § 41 odst. 3 zdp se při změně stupně invalidity nově stanoví výše invalidního důchodu, a to ode dne, od něhož došlo ke změně stupně invalidity.
28. Podle § 56 odst. 1 písm. b) zdp, zjistí-li se, že důchod byl přiznán nebo je vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen, anebo byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží, důchod se zvýší nebo přizná, a to ode dne, od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží.
29. Podle § 56 odst. 1 písm. e) zdp, zjistí-li se, že se změnily skutečnosti rozhodné pro výši důchodu nebo pro nárok na jeho výplatu, postupuje se obdobně podle ustanovení písmene b) nebo c).
30. Vzhledem k výše uvedenému je zřejmé, že v řízení před správním orgánem došlo k vadám, pro které krajskému soudu nezbylo, než zrušit žalobou napadené rozhodnutí žalované pro vady řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť soud zjistil skutkový stav věci jinak, než žalovaná v původním správním řízení. Současně soud vrací věc žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), v němž žalovaná bude vycházet z výsledků zjištěných krajským soudem (§ 78 odst. 6 s. ř. s.), tedy, že žalobkyně byla nepřetržitě invalidní pro invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zdp a postupem dle § 56 odst. 1 písm. e) a b) zdp žalobkyni zvýší výši invalidního důchodu a rozhodne o doplatku tohoto důchodu za dobu od jeho snížení do opětovného zvýšení.
31. Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

V. Náklady řízení

32. náhradě nákladů řízení soud rozhodl na základě § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšná žalobkyně, která by tak měla právo na náhradu nákladů řízení, žádné náklady řízení nepožadovala, proto soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 14. listopadu 2024

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně